

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind III Syv teaterår 1849-56

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 182. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr03-shoot-idm139891010867088/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

uvidenhed, som disse råd røbede. De, der håbede ved alt dette at drille Heiberg, at forbitre ham hans stilling, ville sandelig ikke have glædet sig, om de havde hørt hans lune, hans vittige, hans næsten barmhjertigt overgivne syn på dem alle.

Jeg erindrer således i dette øjeblik, at i det tidlige forår forinden min afrejse til Marienbad sad jeg en middag bedrøvet ved bordet. »Hvorfor ser du så mismodig ud?« spurgte Heiberg. »Ak!« svarede jeg, »jeg kan ikke andet end være bedrøvet over de menneskers opførelse.« – »Oh!« udbrød han, idet det ironiske smil spillede om munden, »det er aldrig værd at være bedrøvet, når man har sin livret, b r ø n d k a r s e, på bordet.« – Ak, hvem der havde kunnet gøre ham det efter! Jeg kunne det ikke.

»– Måske vi var os derfor ulige,
Fordi han var en d r e n g og jeg en p i g e l!–«

VI

1854–55

[Motto: »Timerne går forbi, men de bliver tilregnede.«]

Teatrets sommerferie blev udfyldt i litteraturen med små pjecer, snart imod Heiberg, snart for ham; angrebsartikler i bladene skulle bevise hans slette bestyrelse af teatret, og man gav gode råd om, hvorledes det skulle og burde være.

En måned førend teatersæsonen atter skulle begynde og logeabonementet stod for døren, åbnede hr. Bille i »Dagbladet« et stort angreb på Heiberg og rådede alle fra at abonnere, – »da vi har en teaterdirektør, der i æstetisk henseende befinder sig i stor uoverensstemmelse med publikum.« Hr. Bille betænkte ikke, at kunsthistorien helt igennem viser os, at det store publikum ofte er i uoverensstemmelse med de udmærkede æstetikere, og at disse to magter så kommer til at stå kampfærdige lige overfor hinanden. Således har det altid været og vil altid blive. Hr. Billes advarsel til publikum frugtede tildels, om end ikke i den udstrækning, som han vel havde tænkt sig. At hr. Bille således inden den påbegyndte sæson både havde ægget skuespillerne og publikum til at mod-